

Fru Anne Baastrup nævnte, at gerningsmændene også bliver gjort erstatningsansvarlige: Ja, de af dem, der er i stand til at betale, men det er jo ikke alle, der er det. Fru Anne Baastrup mente også, så vidt jeg hørte det, at det er et fattigdomsproblem, eller at det i hvert fald er folk, der kommer fra kulturelt fattige områder, hvor der ikke rigtig er noget at give sig til, som laver graffiti. Jeg skal hilse og sige fra dem, der har med graffitihærværksmændene at gøre, at det er langt fra tilfældet. Det er unge, der kommer fra ganske velbeslåede kvarterer og velstående familier, som går og keder sig og laver de ting, og derfor holder den påstand selvfølgelig ikke. Lad være med at gøre det til, at det er nogle stakkels mennesker, der laver det her! Det er det ikke, det er en bevidst handling, og derfor skal den også straffes.

Så er der spørgsmålet om antallet af pladser til samfundstjeneste. Det har vi også været opmærksomme på, og vi kan godt se, at i dag kniber det med at få plads til samfundstjerne. Det er også derfor, vi lægger op til, at der skal drages private firmaer ind, og vi vil også inddrage DSB. I dag er de ikke omfattet af loven om samfundstjeneste, men vi tror, det kan lade sig gøre, hvis man vil, og hvis man sender nogle fra kriminalforsorgen med ud for at holde de unge mennesker lidt i hånden og sørge for, at det hele kører.

Både hr. Peter Skaarup, fru Sonja Albrink og hr. Jann Sjørnsen var positive – måske ikke helt konkret over for forslaget, men i hvert fald over for ideen. Jeg synes også, problemet fortjener, at vi prøver at se tingene på en ny måde, at vi prøver at se på, hvordan vi kan gøre det surt og træls for dem, der har begået en lovovertrædelse, og hvordan vi kan sikre, at de kommer til at tænke over tingene og lader være med at gøre det igen, og vi er sikre på, at dette forslag vil medvirke til det.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er fru Birthe Rønn Hornbechs bemærkninger om beslutningsforslaget, der kalder mig herop igen.

Jeg er ked af, hvis jeg med min tale er kommet til at give Venstres ordfører et indtryk af, at jeg ikke tager problemet dybt alvorligt. Jeg havde nogle ret kraftige formuleringer i min omtale af beslutningsforslaget, nemlig at jeg er enig med forslagsstillerne i, at vi skal skride ind og begrænse de store omkostninger, der er forbundet med at fjerne graffiti. Jeg vil heller ikke af-

visse, at der kan anvendes samfundstjeneste over for folk, der har begået graffitihærværk, men det må bero på domstolens konkrete vurdering af de forhold, der forelægges af anklagemyndigheden.

Når det er sagt, vil jeg understrege, at jeg er fuldstændig enig i, at vi samfundsmæssigt må finde frem til, hvad vi kan gøre for at påvirke holdningen blandt de unge. Der er jo nogle trends, som gør sig gældende hos unge, og det blev trendy i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne at lave graffiti, og det var nok dengang, der blev begået nogle fejl. Man inviterede jo unge graffitikunstnere, som de bliver kaldt, til at komme og udsmykke bygherrernes store plankeværker osv, så det på en eller anden måde blev legitimt, at graffiti skulle være et led i gadebilledet, specielt i forbindelse med store byggepladser, hvor der var sat store plankeværker op. Så har det altså udviklet sig til, at det er blevet hærværk på både private og offentlige bygninger.

Hvordan får vi så stoppet en sådan proces? Ja, jeg tror også de fleste af os kan huske billederne fra Murens fald i 1989, hvor folk bar stykker af Muren med masser af graffiti væk. Det er nok svært, når der er sat en sådan mødebølge i gang i den unge generation, at få de unge væk fra det, men jeg er helt enig i, at det her er hærværk, og at det har taget et omfang, hvor de samfundsmæssige omkostninger er alt, alt for store. Jeg har lige set i dag, at alene Københavns Kommune har afsat 5 mio. kr. til at bekæmpe graffitihærværk her i byen. Så jeg er enig i, at der må gøres noget ved det, også foranlediget af debatten her i dag.

Jeg tror, fru Birthe Rønn Hornbech deler mit synspunkt, nemlig at det mest præventive er risikoen for at blive opdaget. Det er klart, at politiets patruljering i gadebilledet, også på de hot spot-områder i byen, hvor der er større risiko for kriminalitet, herunder denne form for hærværkskriminalitet, har en præventiv virkning ved at øge risikoen for, at man bliver afsløret, og det mener jeg er det allervigtigste.

Foranlediget af debatten vil jeg også gerne drøfte med Det Kriminalpræventive Råd, hvad vi kan gøre, og høre, om man her har nogle ideer til en kampagne for at sætte ungdommen i gang med noget andet end at lave graffitihærværk – finde nogle andre værdier, finde en anden måde at udtrykke sig på end ved at lave det, der jo har udviklet sig til graffiti, som på ingen måde er noget, der forskønner bybilledet.